

Aktindsigt i konkursboer og spørgsmålet om kurators pligt og ret til at udlevere boets materiale

Sidetal: 19

Forfatter: Malene Buch Andersen, Michael E. Hansen

Forfattere: Af advokat Malene Buch Andersen, advokat Michael E. Hansen, advokatfuldmægtig Malene Basballe, Penta Advokater A/S.

Af advokat Malene Buch Andersen, advokat Michael E. Hansen, advokatfuldmægtig Malene Basballe, Penta Advokater A/S.

Resumé

I denne artikel analyseres og vurderes reglerne om aktindsigt i et konkursbos materiale, herunder kurators pligt og ret til at give boets kreditorer, panthavere og andre interesseparter aktindsigt i konkursboets materiale samt kurators pligt og ret til at udlevere materiale fra konkursboet.

1 Indledning

I arbejdet med konkursboer mødes kuratorer ofte af anmodninger om udlevering af konkursboets materiale, oplysninger og/eller sagsakter. Anmodningen kan relatere sig til en større eller mindre del af konkursboets materiale, oplysninger og/eller sagsakter, og kurators arbejde forbundet med håndtering af anmodningen kan derfor også variere meget i omfang. Anmodningerne kommer oftest fra boets kreditorer, panthavere eller andre i boet interesserede parter.

Det er vores erfaring at anmodningerne ofte giver anledning til tvivl og diskussion om, hvad og hvor meget kurator skal eller må udlevere fra boet, og til hvem dette kan ske. Formålet med nærværende artikel er at redegøre nærmere for retsstillingen om aktindsigt i konkursboer og kurators pligt og ret til at udlevere boets materiale.

2 Generelt om adgangen til aktindsigt i konkursboer

Dansk ret regulerer ikke særskilt adgangen til aktindsigt og offentlighed i konkursboer. I dansk ret findes ingen lovregler, der direkte bestemmer, hvordan eller hvornår der kan søges om aktindsigt i et konkursbos materiale og sagsakter.

De eneste regler, der berører offentlighed og indsigt i konkursboer, er henholdsvis konkurslovens § 109, stk. 1 som fastslår, at konkursdekreter offentliggøres i statstidende, og konkurslovens § 131, stk. 2 som fastslår, at kurators indstilling ved fordringsprøvelse skal ligge til eftersyn på skifterettens kontor. Herudover skal også kurators indstilling vedlagt anmeldelserne med bilag ligge til eftersyn på kurators kontor.

Dertil indeholder konkurslovens kapitel 15 en række bestemmelser om kurators pligt til at informere boets kreditorer om boets forhold og status. Denne pligt er en generel orienterings- og informationspligt for kurator, som har til formål at holde boets kreditorer orienterede om konkursboets forhold og behandling, og bestemmelserne giver ikke boets kreditorer en decideret adgang til aktindsigt i boet.

Selvom der ikke findes en direkte retlig regulering af adgangen til at opnå aktindsigt i konkursboer, er der imidlertid love, som berører området.

Retsplejeloven indeholder eksempelvis regler om adgangen til aktindsigt i civile sager. De relevante bestemmelser i retsplejeloven er § 41 a-g og § 255 a, hvor retsplejelovens § 41 a-g behandler retten til aktindsigt for den, der uden at være part, har en særlig interesse i en sag, mens retsplejelovens § 255 a behandler retten til aktindsigt for den, der er part i en sag.

Det er i lovens forarbejder fastslået, at også skiftesager er omfattet af disse bestemmelser ^[Note 1]. Skifteretten vil således efter omstændighederne have pligt til at give aktindsigt i et konkursbo. Aktindsigten begrænser sig imidlertid til at omfatte det materiale, som skifteretten selv er i besiddelse af. Bestemmelserne finder ikke anvendelse i forhold til materiale og sagsakter, som alene er i kurators/konkursboets besiddelse. Det betyder med andre ord, at dokumenter og sagsakter, der ikke beror i skifteretten, men alene hos kurator/konkursboet, ikke er omfattet af retsplejelovens bestemmelser om aktindsigt.

Dette er fastslået i forarbejderne ^[Note 2], som lyder således:

“Aktindsigt efter de foreslåede regler omfatter imidlertid de dokumenter, der rent faktisk er bevaret i rettens arkiv, uanset om der er bevaret dokumenter i videre omfang end foreskrevet ved retsplejelovens § 39, stk. 1”.

Endvidere er det fastslået i litteraturen ^[Note 3] og retspraksis, at bestemmelserne kun finder anvendelse på dokumenter, der beror hos skifteretten. I U 2016.549 V fastslog Vestre Landsret i en sag omhandlende kurators pligt til at give kreditorerne aktindsigt i en række nærmere angivne dokumenter i boet, at bestemmelserne i retsplejelovens § 255 a og § 41 d ikke fandtes at hjemle en adgang til at opnå aktindsigt i dokumenter eller materiale, som ikke befandt sig hos skifteretten, men alene hos kurator. Vestre Landsret fandt på denne baggrund ikke grundlag for at pålægge kurator at udlevere de nærmere angivne dokumenter. Dertil er der nyligt afsagt endnu en kendelse i Vestre Landsret, som ligeledes fastslår, at der ikke er hjemmel i retsplejelovens § 255 a og § 41 d til at give kreditorer i et konkursbo aktindsigt i dokumenter, der er i kurators besiddelse, ligesom bestemmelserne i retsplejeloven ikke giver hjemmel til at pålægge kurator, at give kreditorerne adgang til dokumenter ^[Note 4]. I tråd hermed foreligger der modsat retspraksis, hvor bestemmelserne i retsplejeloven påberåbes og anvendes i sager, hvor det efterspurgte materiale netop har befundet sig hos skifteretten ^[Note 5]. Anvendelsen af retsplejelovens § 255 a og § 41 d syntes derfor ikke længere, at kunne give anledning til tvivlsspørgsmål i relation til aktindsigt i konkursboer.

Det har herudover været overvejet, om offentlighedsloven vil kunne finde anvendelse og give adgang til aktindsigt. Loven har ifølge § 1 *“til formål at sikre åbenhed hos myndigheder mv”* og ifølge § 2 finder loven *“anvendelse på al virksomhed, der udøves af myndigheder inden for den offentlige forvaltning”*.

Med myndigheder inden for “den offentlige forvaltning” forstås alle forvaltningsmyndigheder, uanset om de tilhører den statslige, regionale eller kommunale forvaltning. Bestemmelsen omfatter dog ikke domstolene, og gælder dermed hverken for de almindelige domstole (Højesteret, landsretterne, byretterne og Sø- og Handelsretten) eller for de specielle domstole som f.eks. Arbejdsretten, boligretterne og Tjenestemand retten ^[Note 6].

Spørgsmålet om hvorvidt offentlighedsloven finder anvendelse og hjemler adgang til aktindsigt i konkursboer, har været prøvet ved Vestre Landsret i sagen U 2016.549. Vestre Landsret udtaler i sine præmisser, at *“kurator er udpeget af skifteretten eller valgt af kreditorerne i henhold til konkurslovens regler herom, og kurators virksomhed kan efter sin karakter herefter ikke anses for at være omfattet af offentlighedslovens regler”*.

Det kan på denne baggrund afvises, at kurator handler inden for den offentlige forvaltning, og at offentlighedsloven kan anvendes som hjemmel for kreditorernes, panthavernes og andre interesserede parter aktindsigt i konkursboer. Dette uanset om materialet, der ønskes aktindsigt i, beror hos konkursboet og/eller skifteretten.

Opsummerende er udgangspunktet derfor, at der ikke findes en hjemmel for kurators pligt til at udlevere materiale fra konkursboet. Spørgsmålet er imidlertid om konkurslovens §§ 126 og/eller 127 ændrer herpå.

Konkurslovens § 127 giver skifteretten adgang til at pålægge kurator at foretage sig, hvad skifteretten måtte anse for at være fornødent. Bestemmelsen lyder således:

“Handler kurator eller skiftesamlingen til skade for boet, eller krænkes rettigheder, som tilkommer panthavere, skyldneren eller andre, kan skifteretten tilsidesætte de truffne beslutninger, meddele kurator pålæg og foretage, hvad der i øvrigt måtte være fornødent”.

Endvidere kan skifteretten i medfør af konkurslovens § 126, stk. 2 *“til enhver tid afkræve kurator yderligere oplysninger om boets forhold, herunder yderligere oplysninger om, hvorpå boet beror”.*

Det kan overvejes om disse bestemmelser sigter på en pligt for kurator til at udlevere visse dokumenter og materialer til nærmere angivne personer og/eller parter, og/eller på situationer, hvor kreditorer, panthavere eller andre interesserede parter har et ønske om aktindsigt i konkursboets dokumenter og sagsakter, samt om bestemmelserne giver skifteretten hjemmel til at pålægge kurator at udlevere materiale direkte til den interesserede part - eller til skifteretten med henblik på skifterettens efterfølgende videregivelse af materialet til den/de respektive interesserede part(er).

Der er efter vores opfattelse intet belæg for, at konkurslovens § 126, stk. 2 eller § 127 skal opfattes som en mulighed og/eller adgang for boets kreditorer, panthavere eller interesserede parter til at få aktindsigt i et konkursbo. Konkurslovens §§ 126 og 127 skal i lyset af den mere selvstændige stilling, som kurator i dag besidder, fortolkes snævert. Dét at kurator afviser at udlevere materiale eller dokumenter til en tredjepart, vil sædvanligvis ikke være til skade for boet eller en krænkelse af andres rettigheder, og konkurslovens § 127 vil derfor næppe give skifteretten adgang til at pålægge kurator at udlevere dokumenter eller materiale til interesserede parter eller til skifteretten selv med henblik på skifterettens videregivelse af materialet til kreditorer, panthavere eller andre interesserede parter. Der er heller ikke i relation til konkurslovens § 126, stk. 2 noget der understøtter, at bestemmelsen skulle være tiltænkt som en hjemmel for skifterettens imødekommelse af kreditorønsker om aktindsigt i konkursboer.

Disse betragtninger om konkurslovens §§ 126 og 127 er understøttet i litteraturen ^[Note 7] og i retspraksis. I kendelsen U 2016.549 V forholdte Vestre Landsret sig til konkurslovens § 127 og § 126, stk. 2, selvom bestemmelserne ikke var påberåbt af parten, der anmodede om aktindsigt i konkursboets dokumenter. Vestre Landsret anførte i forlængelse af en opremsning af konkurslovens § 126, stk. 2 og § 127, at *“dette kæremål vedrører ikke spørgsmålet om skifterettens beføjelser efter disse bestemmelser, men om kreditorernes adgang til aktindsigt efter retsplejelovens og offentlighedsloven”.* Landsrettens henvisning til konkurslovens § 126, stk. 2 og § 127 må forstås som rettens vurdering af, at bestemmelserne ikke vedrører spørgsmålet om aktindsigt i konkursboer, herunder indeholder en hjemmel til aktindsigt, og at bestemmelserne derfor er uden relevans i denne henseende.

Opsummerende kan det konstateres, at der ikke findes en direkte lovhjemmel til, at en udestående part kan få aktindsigt i et konkursbos bilag, materiale, dokumenter mv., såfremt dette materiale udelukkende er i konkursboets besiddelse. Kurator er på denne baggrund og som det klare udgangspunkt ikke forpligtet til at udlevere bilag, materiale, dokumenter eller lignende fra et konkursbo, hvis en kreditor, panthaver eller anden interesseret part anmoder herom.

Sammenholdes dette med almindelige aktive, private virksomheders og/eller personers rettigheder og pligter, findes der heller ikke i anden lovgivning en generel lovhjemmel til, at udestående vil kunne opnå aktindsigt i disse virksomheders eller personers bilag, materiale, dokumenter eller lignende. Dét at en virksomhed og/eller person tages under konkursbehandling, bør ikke ændre på dette udgangspunkt, og det er svært at finde juridiske holdepunkter for, at mulighederne for at opnå aktindsigt skulle ændre sig i det øjeblik en juridisk person tages under konkursbehandling.

Konkursloven indeholder en række bestemmelser i kapitel 15 om kurators pligt til at redegøre for nærmere definerede forhold over for boets kreditorer. Disse regler er fastsat med henblik på at give relevante tredjeparter den indsigt i konkursboets forhold, som er nødvendig og rimelig at have indsigt i. Lovens opremsning af forhold, der fra konkursboets side skal redegøres for, vurderes at være tilstrækkelige og udtømmende.

3 De interesserede parter alternative muligheder for tilvejebringelse af materiale

I ovenstående afsnit er det konstateret, at boets kreditorer, panthavere og andre interesserede parter ikke har en generel ret til at få aktindsigt i et konkursbos materiale, og at kurator heller ikke har en pligt til at udlevere materialet fra konkursboet.

De interesserede parter vil imidlertid alt afhængig af de konkrete omstændigheder have mulighed for på anden vis at indhente hele eller dele af det ønskede materiale.

3.1 Aktindsigt efter retsplejeloven

Som ovenfor anført vil de interesserede parter i medfør af retsplejelovens § 41 a-g og § 255 a kunne søge om aktindsigt i den del af konkursboets materiale, der beror hos skifteretten. Dette materiale vil typisk være domme, kendelser, skriftelige procedurer, påstandsdokumenter, men også andre dokumenter i skifterettens besiddelse, herunder retsbøger, processkrifter og bilag mv.

Anmodning om aktindsigt skal fremsendes til den ret, der behandler sagen, jf. retsplejelovens § 41 e, stk. 2 og § 255 a, stk. 4. Hvis denne ret er skifteretten, kan det forventes, at skifteretten vil forelægge anmodningen for kurator, som vil have mulighed for at udtale sig herom. Kurator har ingen rolle i processen, medmindre retten ønsker kurators bemærkninger til anmodningen. Retten vil efterfølgende træffe en beslutning. Skifteretten kan i forbindelse med en imødekommelse af anmodningen om aktindsigt træffe afgørelse om, at hele eller dele af materialet skal anonymiseres.

Anmodningen skal ifølge retsplejelovens § 41 e, stk. 3 færdigbehandles inden syv dage efter modtagelse i skifteretten, medmindre dette på grund af sagens kompleksitet er umuligt. I så fald skal retten give besked til ansøgeren om, hvornår anmodningen kan forventes færdigbehandlet.

Fremgangsmåden ses anvendt i afgørelserne U 2013.1201 Ø, U 2007.71V og U 2003.748/1V, hvor der var ansøgt om aktindsigt i forskellige dokumenter, som befandt sig hos skifteretten.

Da skifteretten kun er i besiddelse af en begrænset del af konkursboets materiale og sagsakter, vil der ofte være materiale, som de interesserede parter ikke ville kunne opnå adgang til ved anvendelse af disse regler.

3.2 Edition

I en række tilfælde vil særligt kreditorernes interesse i udlevering af oplysninger og materiale fra konkursboet være begrundet i, at kreditorerne ønsker at benytte oplysningerne og/eller materialet under verserende retssager anlagt af eller mod kreditorerne.

Under verserende retssager vil sagens parter have mulighed for at søge edition og herved komme i besiddelse af oplysninger og materiale fra konkursboet. Editionsreglerne findes i retsplejelovens §§ 298-299, hvor der sondres mellem edition pålagt modparten i sagen (§ 298), altså den sagsøgte, og edition pålagt en tredjemand, som ikke er part i sagen (§ 299). Dette kunne fx et konkursboet, en revisor, tidligere advokater, tidligere ledelsesmedlemmer eller andre parter.

En anmodning om edition skal af kreditor/ansøgeren fremsendes til retten i den verserende retssag. Anmodningen skal opfylde de generelle betingelser for edition i medfør af retsplejelovens § 300, herunder det generelle krav om konkretisering og angivelse af de kendsgerninger, der skal bevises ved dokumenterne. Den der ønskes pålagt edition, skal have lejlighed til at udtale sig. Hvis editionen ønskes pålagt et konkursbo, vil det i forbindelse med rettens høring af konkursboet være oplagt for konkursboet at forholde sig til anonymisering af materialet og omkostningerne forbundet hermed, som konkursboet vil kunne forsøge at få dækket af den anmodende part. Retten vil herefter træffe beslutning om, hvorvidt der skal ske edition.

Editionsreglerne er tidligere blevet anvendt med henblik på at få materiale udleveret fra et konkursbo til brug for retssager. Der henvises til afgørelserne U 2021.627 V og U 2016.549V. ^[Note 8]

3.3 Sammenfattende om alternative muligheder for udlevering af materiale

Opsummerende kan det konstateres, at den/de interesserede parter, som ønsker at få materiale, oplysninger og/eller sagsakter udleveret fra konkursboet, har mulighed for at anmode skifteretten om udlevering af det materiale, som skifteretten er i besiddelse af, herunder eksempelvis domme, kendelser, retsbøger mv. Dette kan ske efter reglerne i retsplejelovens §§ 41 a-g og § 255 a.

Herudover vil kreditorerne have mulighed for at anmode om editionspålæg under verserende retssager. Editionspålæg kan pålægges både sagens parter og tredjemænd, som ikke er parter i den konkrete sag, eksempelvis konkursboer.

4 Konklusion vedrørende kurators pligt til at udlevere materiale til kreditorerne mv.

På baggrund af ovenstående kan det konstateres, at kurator ikke har en generel eller lovhjemlet pligt til at udlevere materiale, oplysninger og/eller sagsakter til kreditorer, panthavere og/eller andre interesserede parter i konkursboet.

De relevante parter kan – alt afhængig af karakteren af det efterspurgte materiale – gøre brug af retsplejelovens regler omkring aktindsigt via skifteretten eller reglerne omkring editionspålæg under retssager, og på den måde (muligvis) komme i besiddelse af det ønskede materiale. Disse muligheder vil imidlertid – og formentligt i en del tilfælde – ikke give adgang til det fulde ønskede materiale. For den del af materialet, der ikke kan opnås udleveret ad disse veje, vil der som klart udgangspunkt ikke være andre muligheder for at få det resterende materiale udleveret. Kurator er ikke pålagt en pligt til at udlevere materiale fra konkursboet, hvorfor han berettiget kan nægte at imødekomme anmodninger herom.

5 Kurators ret til at udlevere materiale til boets kreditorer

Ovenstående redegørelse har haft sigte på spørgsmålet om, hvornår kurator har pligt til at udlevere materiale fra konkursboet, og hvornår kurator retsmæssigt kan nægte udlevering. Selvom kurator ikke har pligt til at foretage udlevering af materiale, er spørgsmålet, om der er situationer, hvor kurator gerne *må* udlevere efterspurgt materiale.

Ligesom lovgivningen ikke indeholder en klar hjemmel til aktindsigt og kreditorernes ret til udlevering af materiale fra konkursboerne, indeholder lovgivningen heller ikke en klar regulering af kurators ret til at foretage udlevering.

For at svare på spørgsmålet om kurators ret til at udlevere materiale fra konkursboet, må der tages udgangspunkt i, hvad kurators egentlige arbejde og væsentligste opgaver i boet består af.

Kurator er både berettiget og forpligtet til selvstændigt at tage stilling til, hvordan opgaverne forbundet med bobehandlingen skal håndteres. Administrationen af boet påhviler kurator, og skifterettens funktion er alene at føre tilsyn med kurators håndtering heraf. ^[Note 9] ^[Note 10] Kurators opgaver og pligter i forbindelse med behandling af konkursboer er overordnet beskrevet i konkurslovens § 110, stk. 1, som lyder således:

“Kurator skal ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser og herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Kurator skal fremme boets behandling mest muligt. Kurator kan for boets regning antage fornøden sagkyndig bistand.”

Kurator repræsenterer således konkursboet i enhver henseende. For at kunne dette må kurator sikre sig et overblik over boets forhold. Dette gøres blandt andet ved varetagelse af de i § 110 nævnte opgaver. Beskrivelsen af disse opgaver er imidlertid ikke udtømmende, og der kan tilføjes en lang liste af øvrige opgaver, som kurator også skal varetage. Overordnet har kurator til opgave at “varetage boets interesser”. Kurator skal derfor grundlæggende overveje, hvorvidt det arbejde han foretager sig, er i boets interesse. Er det ikke tilfældet, er arbejdet ikke er omfattet af kurators arbejdsopgaver i henhold til konkursloven.

Det overordnede formål med kurators arbejde – at varetage boets interesser – skal inddrages i vurderingen af, om kurator har en ret til at udlevere materiale fra boet. Sker tilvejebringelsen og udleveringen af materiale til en tredjepart i boets interesse, må svaret være, at kurator har ret til at udlevere materialet. Dette selvom kurator ikke er forpligtet hertil. Sker tilvejebringelsen og udleveringen af materiale fra boet til en interesseret part, uden at det er i boets interesse, vil kurator ikke have ret til at udlevere materialet.

Hvornår tilvejebringelse og udlevering af materiale er i boets interesse, er en konkret afvejning, som kurator skal foretage i de enkelte tilfælde. Der kan ikke opstilles klare retningslinjer for, hvornår det er i boets interesse og ikke. I afvejningen skal kurator medregne tidsforbruget med imødekomme af den interesserede parts anmodning om udlevering, og vurdere om dette kan stå mål med den interesse, som boet selv har i udlevering af det pågældende materiale. Også det efterspurgte materiales omfang og muligheden for tilvejebringelse heraf, skal inddrages i vurderingen. Ydermere kan der være behov for anonymisering af hele eller dele af det efterspurgte materiale, og tidsforbruget hermed må kurator også tillægge vægt.

Selvom der ikke kan opstilles klare retningslinjer for, hvornår tilvejebringelse og udlevering af materiale til en tredjepart kan ske i boets interesse, kan vi opstille et par eksempler, som kan medvirke til forståelsen heraf.

Som eksempel på en situation, hvor det vil kunne være i boets interesse at udlevere materiale, oplysninger og/eller sagsakter kan nævnes et tilfælde, hvor en kurator har opgivet at forfølge et muligt krav i boet, men hvor en fordringshaver i boet har valgt at anlægge sag på egen hånd i medfør af konkurslovens § 137. I dette tilfælde vil udleveringen af materiale til den pågældende fordringshaver kunne være i boets interesse, idet domsbeløbet i tilfælde af en vunden sag, vil indgå i konkursmassen.

Som eksempel på den omvendte situation, hvor det ikke er i boets interesse at materiale udleveres, kan nævnes udleveringsanmodninger fra kreditorer, som ønsker materialet udleveret med henblik på at opgøre krav mod boet, eller med henblik på anvendelse af materialet under retssager mod tredjeparter, uden at disse retssager vil tilføre boet midler. Det kan også være tilfælde, hvor en interesseret part i boet ønsker materiale og oplysninger udleveret af rent personlige årsager. I ingen af disse tilfælde vil det være i boets interesse at udlevere materialet, ligesom udlevering heraf ikke vil skabe økonomisk værdi i boet.

Sammenfattende kan det konstateres, at kurator i en række situationer vil have ret til at udlevere materiale fra konkursboet, forudsat at udleveringen sker i boets interesse. Kurator må foretage en konkret vurdering af, hvornår udleveringen er og ikke er i boets interesse. Der kan ikke opstilles klare retningslinjer for denne vurdering, men hvis

udleveringen vil kunne indbringe midler til boet, vil dette – efter omstændighederne - tale for, at udleveringen sker i boets interesse.

6 Sammenfattende konklusion

Det kan konkluderes, at kurator ikke har en generel eller lovhjemlet pligt til at udlevere materiale, oplysninger og/eller sagsakter til kreditorer, panthavere og/eller andre interesserede parter i konkursboet.

De relevante parter kan – alt afhængig af det efterspurgte materiale – gøre brug af retsplejelovens regler omkring aktindsigt eller reglerne omkring editionspålæg, og på den måde helt eller delvist komme i besiddelse af det efterspurgte materiale. I en del tilfælde vil det fulde ønskede materiale imidlertid ikke kunne opnås herigennem. For den tilbageværende del af materialet gælder der ingen generel eller lovhjemlet adgang til at få dette udleveret fra konkursboet. Kurator har ikke pligt til at udlevere materialet, og kan derfor nægte at imødekomme en anmodning herom.

Der kan være tilfælde, hvor kurator har ret til at udlevere materiale, selvom kurator ikke er forpligtet hertil. Retten til at udlevere materiale forudsætter, at udleveringen sker i boets interesse. Kurator må foretage en konkret vurdering af, om udleveringen vil være i boets interesse eller ej. Er udleveringen ikke i boets interesse, vil kurator ikke have ret til at udlevere materiale fra konkursboet. I vurderingen af om udleveringen sker i boets interesse, skal kurator tage hensyn til det hermed forbundne arbejde og tidsforbrug sammenholdt med boets interesser og den eventuelle økonomiske gevinst, som udleveringen af materialet kan medføre.

Fodnoter

[1] Betænkning nr. 1427 2003 - Retsplejerådets betænkning om reform af den civile retspleje II, side 50, pkt. 3.2. og side 90, 2. kolonne

[2] Betænkning nr. 1427 2003 - Retsplejerådets betænkning om reform af den civile retspleje II, side 79, 2. kolonne

[3] Insolvensprocesret, 4. udgave, af Torben Kuld Hansen og Lars Lindencrone Petersen, side 283

[4] V.L.K. 4. maj 2021 i kære 14. afd. B-0116-21 (AFGR.2021-0610-1)

[5] Der henvises til afgørelserne U 2013.1201 Ø, U 2007.71V og U 2003.748/1V.

[6] Karnovs note til offentlighedslovens § 2, note 10

[7] Insolvensprocesret, 4. udgave, af Torben Kuld Hansen og Lars Lindencrone Petersen, side 283

[8] I U 2021.627V, blev en editionsbegæring taget til følge, således at et konkursbo blev pålagt at fremlægge materiale omkring diverse forhold. I sagen var konkursboet selv part, hvorfor editionspålægget blev givet i medfør af retsplejelovens § 298. Materialet skulle udleveres i anonymiseret form, idet materialet vedrørte kunders private forhold, hvorfor retten fandt at hensynet til de pågældende kunder kunne varetages ved anonymisering. I kendelsen U 2016.549V, fremgår det af Landsrettens præmisser, at de kærende havde forbeholdt sig reglerne om editionspålæg. Præmissen tolkes som et fingerpeg fra retten til de editionsanmodende om at anvende reglerne om edition.

[9] Konkursloven med kommentarer, 4. udgave, af Lars Lindencrone m.fl., side 787

[10] Insolvensret – konkurs, 1. udgave, af Jens Paulsen, side 802